భయం

సీరియల్

ఒక్కసారిగా ఊరంతా గుప్పుమన్నది. ఎవరో దారికాసి, నగరానికివస్తున్న కుటుంబంమీదపడి, ఒక ప్రీస్టునీ, పిల్లవాణ్ణీ చంపేశాట్ట. వాళ్ల వెంట ఉన్న మగవాడు తప్పించుకు పారిపోయాడన్నారు. ఆ నరహంతకుడు పిల్లవాణ్ణి అక్కడే పీక్కు తిన్నాట్ట.

మామూలు పౌరు లెవరూ ఈ వార్తను శంకించలేదు. ఎక్కడ చూచినా ఈ విషయాన్ని గురించి చర్చలే. అబ్బో, వాడు తాడిప్రమాణం మనిషిట! వాడికి జానెడేసి కోరలుట!... వాడి చేతిలో గద ఉన్నదని కొందరూ, గదకాదు అది వేపమానని కొందరూ అన్నారు.

"చయనులూ, మా ముత్తాతగారికాలంలో ఇట్లాగే తాడెత్తు రాక్షసుడు వచ్చి ఊళ్లమీద పడి పీక్కుతిన్నాడన్నారు. వీడు వాడే కాదుగదా కొంపతీసి?"

"అయినా అయుండచ్చు! నరమాంసం తినేవాళ్లకు చావు రాదు. బ్రహ్మరాక్షసులు చూడ రాదూ?"

"ఈ ఊరి కేదో ఉపద్రవం వచ్చింది. కిందటేడు మహమ్మారి వచ్చి ఊరంతా చుట్టబెట్టి పోయిందా? ఇప్పుడు వీడూ!"

"ఈ పాపిష్టి ఊరు మనకొద్దే అని ఏనాడనంగా అన్నాను. ఆ మాయదారిది విందా?"

కొడవటిగంటి

సుధ

బకుడు. బకాసురుడు. బకాసురోత్తముడు. బకాసురేశ్వరుడు. భయంతోపాటుగా బకునిపట్ల గౌరవం కూడా అతిశయిస్తుంది, మరి! నాడు ఏకచక్రపుర వాసులను నిర్దాక్షిణ్యంగా పొట్టబెట్టుకొని అంతిమంగా పాండవ మధ్యముని చేతిలో అసువుల బాసిన ఈ అసురుడు ఈ కథలో క్రొంగ్రొత్త రూపంలో ప్రత్యక్షం అవుతున్నాడు.

"మీ ఆవిడ మాటేనా? పుట్టి పెరిగిన ఊరు కాదుటయ్యా? అందులోనూ తల్లి తండ్రుల కొక్కత్తే కూతురు. అదీగాక అల్లుళ్లను ఇంట ఉంచుకునే ఆచారం ఉంది వాళ్ల కుటుంబంలో. మీ అత్తగారు కూడా ఈ ఊళ్లో పుట్టి పెరిగినదే తెలుసా?"

"అదే వచ్చిన చావు! మా అమ్మాయికి పెళ్లి చేసి అల్లుణ్ణి తెచ్చుకున్నాక సుఖంగా నేను కాలి మీద కాలేసు క్కూచోవచ్చునని దాని వాదన. నేను నానా అగచాట్లూ పడి మా అత్తమామల్ని పోషించిన మాట నిజమేననుకో. బొత్తిగా అప్రయోజకుణ్ణయిపోవటం చేతనేగా ఇల్లరికం ఉండిపోవలసొచ్చింది? మళ్లీ నా కూతురి కింకో అప్రయోజకుణ్ణి తీసుకురానా? ఈ పాపిష్టి ఆచారం నుంచి బయటపడదామే, పిల్లను చక్కగా నిక్షేపంలాంటి వాడి చేతిలో పెడదామే అంటే విన్నదా? మా ఆవిడ మంకుపట్టు పట్టబట్టే కాని ఆరు నెల్ల క్రితమే మా పిల్లను ఆ బలభద్రపురం కుర్రవాని కిచ్చి కావరానికి

కుటుంబరావు

కూడా పంపేసే పనిగాదూ?''

''ఊరుకోవయ్యా, చయనులూ. ఇప్పటి కేం మించిపోయిందీ? అంతా సక్రమంగా జరిగి పోతుంది. ''

''ఆ రాక్షస వెధవ ఏ రాత్రి వచ్చి పడి విరుచుకు తింటాడోనని భయపడి చస్తున్నాంగద!''

''చూడు, చయనులూ! వాడు రాక్షసుడయేది, పిశాచి అయేది, బ్రాహ్మల జోలికి వస్తాడుగా? ఎన్ని గుండెలు! బ్రాహ్మణ రక్తం కంఠం దిగిందో హాలాహలమై భగ్గున కాల్చేస్తుంది ఏమనుకున్నావోనూ!''

ఇటువంటి సంభాషణలు ఊరంతా సాగాయి.

రాజ సభలో కూడా ఈ విషయం చర్చ జరిగింది. కాని అక్కడ రాక్షసుడి ఉదంతం నమ్మినవారు లేరు.

''అంతా ఉత్తది! రాక్షసుడూ లేడు, గీక్షసుడూ లేడు. కిట్టని వాళ్లు వెధవ పుకార్లు లేవదీశారు. ఈ బ్రాహ్మణ్యాన్ని ఒక్కనాటికీ నమ్మరాదు. మన పరిపాలన మీద ఇదివర కెన్నో అభాండాలు వేశారు. ఇది మరొకటీ!'' అన్నాడు ఏకపక్ష రాజు.

''కాకపోతే ఏమిటిలెండి? ఈ రాక్షసుడు ఎవర్ని చంపాడు? ఎవర్ని తిన్నాడు? అది చూసిందెవరు? ఒక మగవాడు పారిపోయాడన్నారు. పారిపోయినవాడు తన కొడుకును రాక్షసుడు తినటం ఎలా చూస్తాడు? మతిలేనిమాట!''

''ఒకవేళ రాక్షసుడు తన కొడుకును చంపి తిన్నాడే అనుకున్నా, ఆ దౌర్భాగ్యుడు దీనుల పాలిటి కల్పవృక్షంలాగా తమరుండగా తమ దగ్గరికి వచ్చి మొరపెట్టుకొనక వీధిజనంతోనా చెప్పుకుంటాడు? వాళ్లా వీణ్ణి రక్షించేది? అంతా వట్టిది. తమ రన్నట్టు ఈ బ్రాహ్మలే ఏదో సృష్టించారు! వాళ్లకు సంభావనలు ముట్టకపోతే ఎంతకైనా తగుదురు!''

అంతా అబద్ధమనుకోవటం రాజుగారికీ, ఆయన భృత్యులకూ చాలా అనుకూలించింది. రాక్షసుడు నిజంగా ఉన్నాడని ఒప్పుకుంటే అందు గురించి ఏదో ఒకటి చెయ్యాలి. కాని ఏమిటి చెయ్యటం? ప్రజలలో రాజు గారికి పరపతిలేదు. రాజుగారి ఉప్పు తినేవారే రాజుగారి మాట వరిగా వినరు.

కాని మూడు రోజులు దాటాక మరొక మనిషి వచ్చాడు. ఈసారి వచ్చినవాడు పొరుగూరినుంచి వస్తున్న వాడు కాడు, ఊళ్లో వాడే. వాడి అవయవాలు కొన్ని దొరికాయి—మనిషిని పోల్చుకోవటానికి వీలుగా.

''రౌరవుడు చచ్చినమాట అయితే నిజమే. కాని వాణ్ణి చంపింది రాక్షసుడేనని ఎట్లా చెప్పటం? ఎవరు చూచారు? పులికాకూడదూ?''అన్నాడొక రాజుగారి భక్తుడు.

''కావచ్చుగాని, ఈ చాయల ఎక్కడా పులులూ అవీ లేవండీ?'' అన్నా డొక అజ్ఞాని.

''ఒహోరి పిచ్చివాడా! ఆ మాట కొస్తే ఈ చాయల రాక్షసులుమాత్రం ఉన్నారా?'' అన్నాడు రాజుగారి మరొక అభిమాని.

'విశ్రాంతి తీసుకొనడానికి ఇంటికన్న ఆఫీసే నయమే!'

చిత్రం— జి. ఎమ్. రాజి (మద్రాసు-5)

అందరూ గొల్లున నవ్వారు.

''కీడెంచి మేలెంచటం మంచిది. కొందరు భటులను తీసుకొని నగరం వెలుపలికి రాజుగారు వెళ్లివస్తే ప్రజలకుకొంచెం ధైర్యంగాఉంటుంది'' అన్నాడు అజ్ఞాని.

''నీ సలహా విని నేను పెద్ద సైన్యంతో వెళ్లేసరికి ఏ తోడేలో ఎదురైతే ఎంత పరువు నష్టం! ఎంత నగుబాట్లపని!'' అన్నాడు రాజు.

''తమరన్న ఈ ముక్క మహాబాగుంది. ఒక వేళ ఏ నరరాక్షసుడో ప్రమాదవశాత్తు వస్తే వచ్చుగాక. వాడింకా ఇక్కడే కూచోవచ్చాడా? సింహస్వప్నం కాదూ తమరంటే?''

''అతనికెవరో పిరికి మందు పోశారు లెండి.''

రాజ ప్రాంగణంలో నరభక్షకుడు గుర్తించబడలేదు కాని అతడి చేతిలో చచ్చేవాళ్ల సంఖ్య నానాటికీ పెరుగుతూ రాసాగింది. పట్టపగలే జనం ఉత్తపుణ్యానికి ఉలికిపడుతున్నారు. ఒక నాడు ఒక కూడలిలో ''అడుగో!'' అని ఎవరో అనేసరికల్లా నాలుగు వీధులూ క్షణంలో నిర్జనమైపోయాయి.

కొందరికి పూనకాలు వచ్చాయి. ఒకరి నోట గ్రామ దేవత పలికింది; తనకు నరబలి ఇస్తే ఈ బెడద తప్పిస్తానన్నది. చిక్కేమిటంటే ఏ నరుడు తనకు బలి కావాలో కూడా పూనినవాడి నోటంట చెప్పింది—వాడు పూనినవాడి దాయాది.

ఇంకొకరికి ఇంద్రుడు పూనాడు. మూడో వాడికి వాళ్ల నాయనమ్మ పూని తనకు చీరె పెట్టమని అడిగింది. ఈ గొడవలో ఒకడు పెళ్లాన్ని కోపంమీదతంతూంటే పొరుగింటివాళ్లు వచ్చి, ''అమ్మా, తల్లీ! నీకేం కావాలో కోరుకో!'' అని మొక్కుకోవటానికి సిద్ధపడ్డారు.

రాజుగారు కొలువుచేసి తన భృత్యులను మాటిగా ప్రశ్నించాడు: ''ఏమిటిదంతా? ఈ రాక్షసుణ్ణి గురించిన పుకార్లను గురించి మన మేంచెయ్యాలి? వాడికి పేరుకూడా పెట్టారు—బకుడట! నా మటుకు నేను నమ్మను. కాని రాజనైనందుకు నా నమ్మకం మీదనే కర్తవ్య నిర్ణయం చెయ్యటం భావ్యం కాదు. ప్రజల తృప్తికోసమైనా మనం ఏదో ఒకటి చెయ్యాలి.''

''అదేం మాట మహారాజా? మీకు రాక్షసుడిలో నమ్మకం లేకపోతే ఏమీ చెయ్య నవరసరం లేదు'' అన్నా రొకరు.

''పోనీ నీకు నమ్మకం ఉందా?'' అన్నారు మరొకరు అతనితో.

''నాకు లేదు.''

''నాకూ లేదు.''

అందరూ తమకు రాక్షసుడిలో నమ్మకం లేదని ఒప్పుకున్నారు. అజ్ఞాని అందరికేసీ నిర్ఘాంత పోయినట్టు చూసి, ''అయితే మీలో ఎవరైనా ఒంటరిగా నగరందాటి వెళ్లిరండి. జనానికి ధైర్యంగా ఉంటుంది'' అన్నాడు.

అందరూ తెల్లమొహాలువేసి, ''ఆ మాటలు నీక్కూడా వినిపించాయా?'' అన్నట్టుగా ఒకరి నొకరు చూసుకున్నారు.

''నన్ను పొమ్మంటే నేను పోను. నాకుతెలుసు, ఊరి బయట ఒక సాహసి అయిన నరభక్షకుడు తిష్ఠవేసి ఉన్నాడు'' అన్నాడు అజ్ఞాని.

''నేను పోదుమగాని, మా ఇంట్లో అక్కర చేసుకోబోతున్నాం. క్షణం తీరికలేదు.''

అందరూ తలా ఒక సాకూ సాగించారు. రాజుగారు పరధ్యానంగాఉన్నట్టు కనిపించాడు. ఆయన అకస్మాత్తుగా ఏదో తట్టినవాడల్లే,

''నేటికి సభ చాలించాం!'' అంటూ లేచాడు.

సభికులందరూ లేచి సెలవు తీసుకుని నిష్క్రమించారు.

తన వెంట రమ్మని రాజు మంత్రికి సైగ చేశాడు. ఇద్దరూ రహస్య గృహంలోకి వెళ్లారు.

బకాసుర

రాజుగారు ప్రారంభించేదాకా మంత్రి ఏమీ అనలేదు. అస లాయన ఇంతవరకూ ఈ రాక్షసుణ్ణి గురించి ఒక్కమాట కూడా అనలేదు.

"ఈ రాక్షసుడు ఒకవేళ నిజంగానే ఉన్నాడనుకుంటే?—" అని రాజు ప్రారంభించాడు.

"అనుకోనవసరం లేదు. వాడు నిజమే!" అన్నాడు మంత్రి.

"నాతో మాట వరసగానైనా అనలేదే?"

"మహారాజా, నేను వార్తాహరుణ్ణి కాను, మంత్రిని. ఏదన్నా ఒక కొత్త పరిస్థితి ఏర్పడినప్పుడు దానివల్ల తమకు గల లాభనష్టాలు గుణించి చెప్పటమే నా విధి."

"గుణించటం అయిందా?"

"అయింది."

"మనం ఇప్పుడు చెయ్యవలసిన పని ఏమిటి?"

"ఏమీ చెయ్యకుండా ఉండడమే."

రాజుగారి కనుబొమలు జుట్టు సందుకో బోయాయి.

"ఇప్పుడున్న పరిస్థితులు మనకు క్షేమకరం. ఈ రాక్షసుడు వచ్చాక మన పొరుగు రాజు లిద్దరు మన మీద యుద్ధప్రయత్నాలు మానుకున్నారు. వాడు మన నగరానికి పెట్టని కోట."

"ప్రజల ఆందోళన మా టేమిటి?"

"వాళ్లను ఆందోళనపడనివ్వండి. నిరుడు మహమ్మారి వచ్చినప్పు డాందోళనపడలేదా? అయిదేళ్ల క్రితం కాటకం వచ్చి ఎందరు చచ్చారు కారు? జననష్టం గురించి మనం బెంగపడ నవసరం లేదు."

"బాగా చెప్పావు మంత్రీ!"

అయితే ప్రజలు తమ ప్రాణాలను గురించి అంత ఉదాసీనంగా ఉండలేకపోయారు.

బలభద్రుడనే సూతకులం వాడొకడు జనాన్ని పోగుచేసుకుని రాక్షసుడిపైన యుద్ధానికి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నట్టు రాజుగారికి చారులు చెప్పారు.

ఈ బలభద్రుడు ఒక రకం జ్ఞాని కూడానూ. రాక్షసులను చంపటం సాధ్యమేనని అతని వాదం.

"దేవతలచేత చావని రావణునివంటి మహాబలుణ్ణి ఇద్దరు మనుషులూ, అనేక కోతులూ కలిసి చంపేశాయి. ఈ రాక్షసుడు ఒకరిద్దరి పైన పడి చంపాడుగాని పదిమంది కలిసివస్తే వారి చాయలకు రాలేడు. ఇది రుజువుచెయ్యటానికి నేనూ, నాలో నమ్మకం ఉన్న వాళ్లు కొంతమందీ కలిసి ఈ సాయంకాలం ఊరి వెలుపలికి వెళ్లి రెండు ఘడియలపాటు తిరిగి రాబోతున్నాం" అన్నాడు బలభద్రుడు.

అతను అన్నంతపనీ చేశాడు కూడా.

బలభద్రుడూ, అతని శిష్యులూ చీకటిపడేవేళ నగరంలోకి క్షేమంగా తిరిగి వచ్చే సమయానికి రాజభటులు వారిని పట్టుకుని రాజుగారి ఎదటికి తీసుకుపోయారు.

"నువ్వేనా జనాన్ని రాక్షసుడి పైకి యుద్ధానికి తీసుకుపోయే ప్రయత్నంలో ఉన్నది?" అని రాజు అడిగాడు.

"చిత్తం, మహారాజా!" అన్నాడు బలభద్రుడు.

"నీ వీ నగరానికి రాజువా?"

"కాను, మహారాజా! తమరుండగా—"

"నిన్ను నేను నగర రక్షకుడుగా నియమించాననా?"

"లేదు, మహారాజా!"

"మరి నీకు జనాన్ని పోగుచేసే అధికారం ఎవ రిచ్చారు? రాక్షసుడంటూ నిజంగా ఉన్నప్పటికీ వాడి సంగతి చూడవలసింది మేము. అవునా?"

"ఈ భాగ్యానికి తమకు శ్రమ దేనికి, మహారాజా? మేము పదిమందిమి కర్రలు తీసుకుని పోతే వాడు మా కళ్ల పడకుండా దాక్కున్నాడు."

"మీకు వాడు కనుపించను కూడా లేదా?"

"లేదు, మహారాజా!"

"లేనివాడు ఎలా కనబడతాడు?"

"ఉన్నాడు, మహారాజా! వాడిప్పటికి ముప్పై మందిని పొట్ట బెట్టుకున్నాడు. ఈ ముప్పై మందీ ఒక్కసారిగా వాణ్ణి ఎదిరించి కొట్టినట్టయితే పీడ వదిలిపోయి ఉండేది."

రాజుగారు అకస్మాత్తుగా కళ్లనిప్పులురాలుస్తూ, "పాపీ, నీ దొంగవేషాలు చాలించు. నీవు జన రక్షకుడనిపించుకొని జనాన్ని కూడగట్టుకొని రాజువు కావాలని చూస్తున్నావు. ఒకవంక జనాన్ని హడలగొట్టడానికి రాక్షసుడున్నా డంటున్నావు. మరొక వంక వాడు సులువుగా చస్తాడంటూ జనాన్ని నీకేసి తిప్పుకుంటున్నావు. నీ ఎత్తు సగం పారింది. ఈ అమాయకులను వెంట వేసుకుని తిరిగి వచ్చావు. ఇలా నాలుగుసార్లు తిరిగి ఏ అభాగ్యుణ్ణో చంపి, రాక్షసుణ్ణి చంపి ఏకచక్రపురాన్ని రాక్షసుడి బారినుండి కాపాడానని మూఢులైన ప్రజలను సులువుగా నమ్మిస్తావు. మంత్రీ, ఈ రాజద్రోహి తల తీయించండి. ఈ మిగిలిన వాళ్లందరినీ కారాగృహంలోకి తోయించండి" అన్నాడు.

(సశేషం)

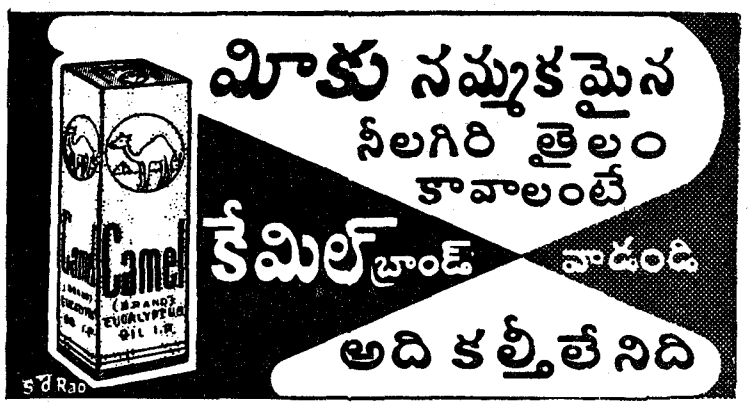

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

నీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరగబోతున్నదిన్నీ, నీ సరియైన చర్యను గురించిన్నీ నీవు తెలుసుకొన గోరినట్లయితే ఒక పోస్టుకార్డుపైన నీకు ఇష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, నీవు వ్రాయు తేదీ, వేళ వివరములున్నూ, నీ సరియైన చిరునామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపుము.

జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి నీవు కార్డు వ్రాసిన తేదీ లగాయతు 12 మాసములలోని నీ యొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవిత మార్గము, ఏ వ్యవహారములో నీకు జయము కలుగునో, నీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచి చెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్య విషయము, పరదేశ గమనము, తీర్థయాత్రలు వివాహము, స్త్రీ సుఖము, సంతానము, నిధి నిక్షేపములు, లాటరీ, ఆకస్మాత్తు ద్రవ్య లాభము మొదలగు వానిని గురించి స్పష్టంగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1—4—0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం. దుష్ట గ్రహము లేవయినా వున్నయెడల శాంతిచేయు విధానం కూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపైన పంపబడును. మేము పంపిన భోగట్టా మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల పైకం వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. Dev Dutt Shastri, Raj Jyotishi (AW-13) Jullundur City.